

da, que crítics anònims han escrit al cartell d'orquestes penjat al Frankfurt Iban: Tramontana (? interrogant), Classic's (passable), Kodik 2000 (cal que estudiem idiomes), Royal Union (Fatal), Samoa (notable:8punts), Disco Mòbil (Be), Tràfic & La Fundació (l'hostia), de Acròpolis i Diamante no en diuen res, segurament per l'acumulació d'estrés a l'anar finalitzant les festes. "La Bomba" es va prodigar com celebradíssima cançó d'estiu.

A l'edició de La Vanguardia del dia de Sant Roc, un periodista econòmic s'escandalitzava dels preus assolits pels lloguers de despatxos a la ciutat de Barcelona. "S'estan pagant fins 3.500 ptes. el m² al mes" s'exclamava. Pue donar fe que aquesta xifra és absolutament veritat. Exactament 3.500 ptes. costa llogar un m² de despatx al Passeig de Gràcia 110 cantonada Diagonal a l'edifici propietat de l'asseguradora Zurich. Són despatxos lluminosos, il·luminats, amb calefacció, telèfon, lavabos, ascensor i guarda jurat a la consergeria. No he volgut enviar al periodista un correu electrònic informant-lo de quins preus paguen els joves de les Coves per quinze dies d'un garito (el nom es absolutament definitori) perquè m'hagués pres per un tocat de l'ala. Els garitos costen entre 35.000 i 60.000 ptes. Els metres quadrats útils són mínims en tractar-se de baixos de cases o garatges plens d'artefactes dels amos del local. No cal que comparem, perquè és incomparable, l'equipament d'una oficina de Barcelona i el d'un garito del poble. Si podem comparar superfícies. Al garito poden quedar-li, una vegada descomptats els racons ocupats per tractors, rampoines i articles indescriptibles uns 10 m², tirant llarg, utilitzables. El preu surt doncs entre 3.500/6.000 ptes la quinzena. És a dir, dos i fins tres vegades i mitja més car si ho comparem amb Barcelona. També és veritat que les Coves és molt millor. Els joves tenen un problema de locals no només a l'agost. Et confessen que envegen un local com el del Mas d'en Rieres. Els caldria un local per fer la festa dels quintos i evitar-los el peregrinatge anyal a la recerca d'on fer la festa, per les festes d'hivern o les de l'estiu si plou. Si els garitos van escassos, la Fonda de la plaça està completa i les cases difícilment tenen llits per acollir tothom. Alguns joves voldrien plantar llur tenda de campanya en lloc menys inhòspit que la roca de la Moreria. Per ells em permeto suggerir l'habilitació com a càmping

provisional la desaproveitada part alta de la piscina a l'ombra dels arbres.

Hi han dues activitats de les que no podem prescindir. Es detecta la seva rellevància pel molt que se'n parla i de com la gent es prepara per assistir-hi.

Són les disfresses i la paella. En ambdues manifestacions la gent s'esmera. Cada dia donem més importància a la vessant gastronòmica. El propi Ajuntament inclòs. Si l'any passat ens va citar al carrer més alt de la població per compartir una truita gegant, aquest any ho ha fet a la part més plana del poble, als carrers recent nomenats. La invitació incloua un plat de tombet del bou dels joves, cuinat per experts i servit per les associacions de dones. L'èxit fou tal que els darrers arribats es trobaren les olles buides. La mateixa alcaldessa, quanta bona fe, va renunciar a sopar passant el seu plat a l'últim en acudir. Processons, bous, ball, gastronomia i també cultura. La col·lecció Papers Covarxins ha publicat el seu nº 1. Esperem amb candeleta els successius. El Taller de Teatre va deixar bocabadada l'assistència i només els cal perseverar com fins ara. L'actor Toni Albí, a qui falsament se li atribueix ser imitador de Mr. Bean, va deleitar el públic conjuntament amb el seu replicant. Amb tot això quedem tranquils perquè el nostre estimat poble té vitalitat.

I avui, dia de la Joia, amb els carrers col·lapsats per les corregudes i el mercat del dimecres, ben fartussos de til·la, cacaus i tramussos ens emplacem per les festes del proper segle amb el nostre agraïment a tots aquells que les han fet possible i al mag de la informàtica Jaime Sancho qui a través de les seves Web i Webcam ha mostrat, via Internet, tot el que hem fet al món sencer.

Guanyadors del concurs de disfresses.

Una maduixeta molt tendreta.

Sopar de Pa i Porta.